

Eliška Bastlová:
Stabat mater Jana Křtitele Vaňhala. Johann Baptist Vanhal's Stabat mater
Bakalářská práce Ústavu hudební vědy FF UK v Praze, 2011, 37 + XVIII stran, notová
část a dodatek (84 strany)
Oponentský posudek

Předložená bakalářská práce Elišky Bastlové sestává ze dvou samostatných oddílů. První oddíl je rozčleněn opět do tří relativně samostatných kapitol, pojednávajících postupně o životě a díle skladatele, o vzniku a vývoji sekvence *Stabat mater* a o historii jejího zhudebnění a konečně o *Stabat mater* Jana Křtitele Vaňhala včetně analýzy vybraných částí této kompozice. Úvodní životopisná kapitola se samozřejmě opírá o publikovanou literaturu, počínající slovníkem G. J. Dlabacze, a neopomíjí ani drobné příležitostné zmínky o skladateli v pracích memoárové povahy atp. Totéž platí pro přehled Vaňhalova díla, v němž autorka odkazuje na existující katalogy a relevantní pramenné soupisy dobové hudební produkce. To, že také druhá kapitola věnovaná „*Stabat mater*“ podává „pouhé“ shrnutí existujících poznatků, je v dané souvislosti rovněž pochopitelné a legitimní. K pozitivním a sympatickým rysům obou těchto kapitol jsou pečlivé biografické anotace (podčarové poznámky) o osobách zmiňovaných v hlavním textu, jakož i kritické čtení prostudované literatury, poukazující na pramennou základnu, o níž se tato literatura opírá, i na její případná chybná, neověřená či rozporuplná tvrzení.

V analytické třetí kapitole se autorka rozhodla podat rozbor vybraných částí Vaňhalovy kantáty a soustředila se na jedné straně na „typický“ a nejčastěji se vyskytující formový model dvoudílné árie (duetto č. I.), ale hlavně na části, které tento model modifikují a překračují (árie č. III., V. a X. a duetto č. XI.). V analýzách všech čísel se pokaždé popisuje nejprve základní formový rozvrh a poté harmonický a tonální plán, melodické (motivické) souvislosti a/nebo kontrasty, jakož i vzájemný poměr mezi vokálními a instrumentálními částmi. Větší výpovědní hodnotu by patrně mělo srovnání s jinými Vaňhalovými duchovními díly respektive s obdobnými díly některých jeho předchůdců a současníků – což by však patrně již překračovalo zadání a limity bakalářské práce.

V druhém oddílu předložené práce podává autorka návrh kritické edice Vaňhalova *Stabat mater*, v němž se opírá o nejstarší rukopisný pramen, dochovaný v Národním muzeu – Českém muzeu hudby, a přihlíží i k dalšímu prameni uloženém v této instituci. Předmluva, soupis a popis všech dochovaných pramenů a kritická zpráva jsou vypracovány s velkou precizností, a totéž platí i pro samotný notový text.

Závěrem mohu konstatovat, že autorka předložené práce prokázala všechny požadované kompetence, tzn. schopnost kritické práce s odbornou literaturou a prameny, orientaci v analyzovaném hudebním materiálu, zvládnutí základů kritické ediční práce a v neposlední řadě spolehlivé ovládnutí notopisného počítačového programu SIBELIUS. Domnívám se proto, že tato práce bohatě vyhovuje nárokům, kladeným na práci bakalářskou, a mohu ji bez výhrad doporučit k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: výborně

V Praze 20. 5. 2011

Prof. PhDr. Jarmila Gabrielová, CSc.